

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

30-11-1999

30-11-1999

Inhoud

Dinsdag 30 november 1999

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 057

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de bijkomende problemen inzake mobiele werkplaatsen" (nr. 389)

sprekers : **Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het behoud van het normaal loon van samenwonende werknemers ter gelegenheid van familiegebeurtenissen" (nr. 494)

sprekers : **Jean-Marc Delizée, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de discriminatie inzake wachttuitkeringen van jonge Belgen die hun middelbare studies in een andere Lidstaat van de Europese Unie hebben beëindigd" (nr. 515)

sprekers : **Joke Schauvliege, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Sommaire

Mardi 30 novembre 1999

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 057

Question orale de Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les problèmes supplémentaires en matière de chantiers mobiles" (n° 389)

orateurs : **Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Jean-Marc Delizée à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le maintien de la rémunération normale des travailleurs cohabitants lors d'événements familiaux" (n° 494)

orateurs : **Jean-Marc Delizée, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de Mme Joke Schauvliege à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la discrimination en matière d'allocations d'attente frappant les jeunes Belges ayant achevé leurs études secondaires dans un autre Etat membre de l'Union européenne" (n° 515)

orateurs : **Joke Schauvliege, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
 Commandes :
 Place de la Nation, 1008 Bruxelles
 Fax : 02/549 82 60
 Tél. : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
 Bestellingen :
 Natieplein, 1008 Brussel
 Fax : 02/549 81 60
 Tel. : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 30 NOVEMBRE 1999

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur door de heer **Joos Wauters**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.20 heures par M. **Joos Wauters**, président.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de bijkomende problemen inzake mobiele werkplaatsen" (nr. 389)

Question orale de Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les problèmes supplémentaires en matière de chantiers mobiles" (n° 389)

De **voorzitter** : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, zoals ik tijdens de vorige vergadering in mijn betoog over de verplichtingen voor de gemeentelijke werken heb gezegd, had ik nog een probleem in verband met de mobiele werkplaatsen.

Ter gelegenheid van de vraag met betrekking tot het aanstellen van veiligheidscoördinatoren in uitvoering van het koninklijk besluit van 3 mei 1999, werd er door mevrouw Brepoels en mijzelf gewezen op de moeilijkheden dienaangaande voor kleinere bedrijven. Ik wens nog even dieper in te gaan op de ontwikkelingen in deze problematiek.

Uit een aantal recente publicaties blijkt dat de Belgische bouwwereld heel ongelukkig is met het koninklijk besluit en van oordeel is dat er geen rekening wordt gehouden met de kleinschaligheid van onze bedrijven. Zij vraagt dan ook een minimale procedure voor kleine werken en verbouwingen en een vereenvoudigde procedure voor eenvoudige bouwwerken zoals woningbouw.

U deelde tijdens een vorige bespreking mee dat dit volgens Europa niet kon. Wij menen dat deze interpretatie u door uw administratie wordt voorgehouden. Andere instanties beweren immers dat dit wel kan en zelfs expliciet is opgenomen in de richtlijn 92/57 van de EU-raad van 24 juni 1997 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen. Alinea 1 van artikel 3

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSdag 30 NOVEMBER 1999

bepaalt en ik citeer : "De opdrachtgever of de bouwdirectie stelt één of meer coördinatoren inzake veiligheid en gezondheid als omschreven in artikel 2 onder e) en f) aan voor een bouwplaats waarop verscheidene ondernemingen werkzaam zullen zijn."

In alinea 2 staat : "De opdrachtgever of de bouwdirectie ziet erop toe dat er voor de opening van een bouwplaats een veiligheids- en gezondheidsplan overeenkomstig artikel 5 onder b) wordt opgesteld.". Verder staat er : "De lidstaten mogen na overleg met de sociale partners afwijken van de eerste alinea, tenzij het gaat om in bijlage 2 genoemde werken, namelijk werken die bijzondere gevaren meebrengen of die een specifieke kennis vereisen".

Voor bepaalde bouwwerken kan er dus wel degelijk een vereenvoudigde procedure worden toegepast. In bepaalde landen gebeurt dat ook. In Frankrijk bijvoorbeeld wordt er voor sommige werken van die afwijkmogelijkheid gebruik gemaakt. Voor werken in een kleine gemeente wordt er in een andere toepassing voorzien. Wij menen dan ook te mogen besluiten dat wij een strenge toepassing maken van die EU-richtlijn en dat we geen rekening houden met de mogelijkheden van alinea 2.

Er is een bijkomend probleem voor de mobiele werkplaatsen. Het koninklijk besluit voorziet in de mogelijkheid voor de opdrachtgever om de aanstelling van de coördinator door te schuiven naar de architect. Architecten stellen dat zij zulks niet willen omdat zij menen op een bouwwerf slechts een adviserende rol te hebben waarvoor ze ook alle verantwoordelijkheid op zich nemen. Bovendien gebruiken ze het argument dat zij voor dergelijke taken geen opleiding hebben gehad. Zelfs na de verplichte stage zijn zij niet in staat om de functie van veiligheidscoördinator te vervullen. Zij hebben met veiligheid as such op het werk niets te maken. Zij werken voor de bouwheer een concept uit en oefenen controle uit op de werken.

Bovendien stelt de bouwsector zich vragen over de verantwoordelijkheid tijdens de overgangperiode. Stel, zoals bij de eerste tussenkomst geponeerd werd, dat een bedrijf geen coördinator vindt bij gebrek aan gevormden. De overheid zal wellicht in deze overgangperiode niet heel streng controleren. Wat zal er gebeuren bij een

Trees Pieters

ongeval ? Wie is dan de verantwoordelijke ? Is dat de bouwheer ? Is dat architect ? Wie draagt de verantwoordelijkheid ? Hoe levert men het bewijs dat er geen coördinatoren zijn ? Er zijn er te weinig, maar hoe kan men dat bewijzen ? Mag men in geval van overmacht, bij afwezigheid van coördinatoren, op die bouwplaats voortwerken ? Dit zijn drie afzonderlijke vragen die erg belangrijk zijn in het kader van de veiligheid op mobiele werkplaatsen.

De sector is vragende partij om met u, mevrouw de minister, een gesprek te organiseren teneinde zo snel mogelijk duidelijkheid te krijgen rond deze pertinente vragen.

Ik verzoek u om, in eerste instantie, met de sector te praten. Bovendien kreeg ik graag een antwoord op mijn vragen.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega, de richtlijn werd in Belgisch recht omgezet. De Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk heeft aandachtig de eventuele versoepelingsmarge die de richtlijn toelaat, onderzocht. De vertegenwoordigers van de architecten woonden deze werkzaamheden via het NCMV, bij. Artikel 3.1° van de richtlijn voorziet geen enkele mogelijkheid om af te wijken van de verplichting die erin bestaat een coördinator aan te duiden voor een bouwplaats waar verschillende operators optreden. De richtlijn laat echter wel toe af te wijken van het opstellen van een veiligheids- en gezondheidsplan voor de opening van de bouwplaats. Het is in dit kader dat de sociale partners een voorstel hebben gedaan.

Wij stellen voor een vereenvoudigd veiligheids- en gezondheidsplan voor die bouwplaatsen in te voeren, die geen bijzonder gevaar opleveren of die van mindere omvang zijn. Ik verwijs hierbij naar artikel 26, 3° en 28° van het koninklijk besluit van 3 mei 1999.

De Franse reglementering waarop u alludeert, stelt de verplichting om een coördinator aan te duiden niet in vraag. Zij beperkt er zich toe bepaalde verplichtingen, die normaal aan de opdrachtgever toekomen, over te dragen aan de bouwdirectie. Dit gebeurt voor bouwplaatsen waarop wordt gewerkt voor rekening van gemeenten met minder dan 5 000 inwoners.

In België moet de bouwdirectie een bouwplaatscoördinator aanduiden voor werken die worden uitgevoerd voor rekening van een particulier die werkt zonder professionele of commerciële einddoelen. Indien een bouwvergunning is vereist, wordt de bouwdirectie toevertrouwd aan een architect. Wegens zijn vakkennis is deze beter geplaatst dan de particulier om de coördinator aan te duiden en om er toezicht over uit te oefenen. De architect moet echter de functie van coördinator verplicht

zelf op zich nemen. Hij heeft gewoon het recht dit te doen mocht hij voldoen aan de voorwaarden, waaraan ik de commissie reeds heb herinnerd. Deze voorwaarden zijn bijzonder soepel tijdens de overgangsperiode. In feite is slechts een beroepservaring van twee jaar nodig als het om een architect gaat. Het is niet juist te beweren dat architecten niets te maken hebben met veiligheid en gezondheid. De directie over een bouwproject impliceert het tegendeel.

Volgens de bepalingen van artikel 4 van de richtlijn moet de architect de algemene beginselen inzake gezondheid en veiligheid, vermeld in de kaderrichtlijn van 1989, naleven. Deze verplichting wordt trouwens overgenomen in de artikelen 15 en 17 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Wat de opleiding van de coördinatoren betreft, heb ik reeds de gelegenheid gehad het volgende te vermelden. Er moeten initiatieven worden genomen bij de organisatie van het examen waarin bij koninklijk besluit wordt voorzien. Dit examen moet worden afgelegd door hen die niet beschikken over het diploma van preventieadviseur niveau 1 of 2 en dit binnen de 3 jaar. Tenslotte heeft mijn administratie eraan herinnerd dat de afwezigheid van een coördinator een geval van overmacht is. Dit gebeurde in tientallen uiteenzettingen en in een informatieve nota. Er werd samengewerkt met de beroepsverenigingen, meer bepaald de verenigingen van ondernemers en architecten. Er is dus geen aanleiding tot onderbreking van de werkzaamheden. Deze overmacht moet worden aangetoond. Men moet bewijzen dat, hoewel de noodzakelijke stappen werden gezet, men geen coördinator heeft kunnen vinden.

De **voorzitter** : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u bent heel affirmatief in uw antwoord. U laat uitschijnen dat er met de architecten geen probleem is. Ik heb niet gezegd dat zij niets te maken hebben met veiligheid. Ik heb slechts willen laten uitschijnen dat zij niet zijn opgeleid om het werk van veiligheidscoördinator uit te voeren. U bent blijkbaar een andere mening toegedaan. Ik hoor alleen wat er in die kringen leeft : men is daar allesbehalve gelukkig met de opdrachten die u hen toebedeelt. Ik kan u slechts vragen dat u met hen een gesprek zou aanknopen om die problematiek op te lossen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : De mondelinge vraag nr. 472 van de heer Luc Sevenhans wordt naar een latere datum verschoven.

Question orale de M. Jean-Marc Delizée à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le maintien de la rémunération normale des travailleurs cohabitants lors d'événements familiaux" (n° 494)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het behoud van het normaal loon van samenwonende werknemers ter gelegenheid van familiegebeurtenissen" (nr. 494)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Marc Delizée.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, en décembre 1996, M. Bonte et moi-même déposons une proposition de loi relative à l'objet de la présente question. Nous pensions en effet - et nous le pensons toujours - que si l'on veut reconnaître les différentes formes de vie commune, celle des personnes homosexuelles comme celle des personnes hétérosexuelles, les discriminations doivent être combattues dans toutes les législations, en ce compris le droit au travail.

Ce n'est qu'en fin de législature, en avril de cette année, que cette proposition a été mise à l'ordre du jour de la commission des Affaires sociales. Elle a fait l'objet d'un débat relativement animé et, bien qu'ayant reçu un vote favorable en commission, elle n'a pas pu être examinée en séance plénière de la Chambre à cause de la dissolution des assemblées.

C'est la raison pour laquelle M. Bonte et moi-même avons redéposé cette proposition de loi, qui a été prise en considération jeudi dernier.

Dans l'intervalle et sur la base du débat en commission, Mme Smet a adressé, au mois d'avril dernier, un courrier au Conseil national du travail, sollicitant l'avis de celui-ci sur notre proposition de loi et sur un arrêté royal portant sur le même objet. Ce dernier modifiait l'arrêté royal du 28 août 1963. Cet avis a été rendu le 17 novembre dernier. Nous venons d'ailleurs de le recevoir très récemment.

Dans l'état actuel des choses, l'arrêté royal du 28 août 1963 n'accorde un droit légal d'absence que si l'événement familial concerne le travailleur lui-même ou son conjoint. Le travailleur qui vit en concubinage dépendra donc toujours de la décision arbitraire de son employeur

si l'événement familial ne concerne que son partenaire. Le jour d'absence sera soit accordé - mais éventuellement déduit des vacances annuelles -, soit accordé avec ou sans rémunération, soit carrément refusé.

Comme l'objectif est de tendre vers la reconnaissance sociale des nouvelles formes de vie commune, c'est-à-dire les ménages de fait composés de personnes du même sexe ou de sexes différents, la proposition de loi s'inspirait du tableau visé à l'article 2 de l'arrêté royal du 28 août 1963, en l'adaptant systématiquement en fonction de l'événement familial qui concerne la personne avec laquelle le travailleur forme un ménage de fait.

Nous nous réjouissons d'observer que le Conseil national du travail s'est unanimement rallié à l'objectif poursuivi. Cependant, il a estimé, à juste titre sans doute, qu'il était préférable d'apporter des modifications par voie réglementaire, plutôt que d'adopter un instrument juridique autonome.

En attendant la réalisation de cette proposition, le Conseil national du travail a conclu une convention collective de travail prévoyant l'assimilation du cohabitant légal du travailleur pour l'application de cet arrêté royal de 1963 et de la convention collective de travail n° 16 du 24 octobre 1974, laquelle concerne le report du jour d'absence lorsque la communion solennelle ou la participation à la fête de la jeunesse laïque coïncide avec un dimanche, un jour férié ou un jour habituel d'inactivité. Cette CCT entrera en vigueur le même jour que la loi du 23 novembre 1998, adoptée au cours de la législature précédente et instaurant la cohabitation légale. Elle prendra fin dès que les adaptations réglementaires entreront en vigueur.

En établissant ainsi un lien entre la modification de notre Code civil, les partenaires sociaux vont plus loin que le simple concubinage et visent également à responsabiliser les cohabitants dans leur choix de vie.

Madame la ministre, avez-vous l'intention de répondre favorablement aux partenaires sociaux, qui demandent que cette convention collective du travail soit rendue obligatoire afin que les employeurs qui ne sont pas membres des organisations patronales représentées au Conseil national du travail ne puissent introduire dans les contrats individuels de travail des clauses contraires à la convention.

Des dispositions similaires seront-elles prises en ce qui concerne les services publics ?

Vous engagez-vous à assimiler les cohabitants légaux au conjoint dans l'arrêté royal du 28 août 1963 ?

Le **président** : La parole est à la ministre.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, c'est effectivement le 17 novembre dernier que les partenaires sociaux ont conclu au sein du Conseil national du travail une convention collective dont l'objet est le maintien de la rémunération normale des travailleurs cohabitants légaux pour les jours d'absence à l'occasion de certains événements familiaux.

A la suite de la demande du CNT, conformément à l'article 28 de la loi du 5 décembre 1968 concernant les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, la convention collective n° 74 sera prochainement rendue obligatoire par arrêté royal.

La durée de la convention collective de travail est illimitée. Elle entrera en vigueur lors de la mise en application de la loi du 23 novembre 1998, soit le 1er janvier. Elle cessera d'être applicable le jour de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal que je compte adopter et qui introduira le principe d'assimilation des cohabitants légaux au conjoint dans l'arrêté royal du 28 août 1963 relatif au maintien de la rémunération normale des ouvriers. Je suis chargée ainsi que mon administration de le préparer. Son élaboration interviendra donc incessamment.

En ce qui concerne les services publics, une concertation aura lieu avec mon collègue de la Fonction publique, mais peut-être pourriez-vous déjà lui poser une question similaire.

Le président : La parole est à M. Jean-Marc Delizée.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Monsieur le président, je voudrais remercier Mme la ministre pour sa réponse brève, certes, mais extrêmement constructive. Nous nous réjouissons d'avoir pu contribuer à l'évolution des idées en la matière et de parvenir à une première concrétisation dans le droit du travail. Nous ne manquons pas d'interroger, par ailleurs, le ministre concerné pour la partie publique, mais en fonction des réponses qui viennent d'être données, il va de soi que la proposition de loi prise en considération jeudi dernier n'aurait plus de raison d'être.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de discriminatie inzake wachtuitkeringen van jonge Belgen die hun middelbare studies in een andere Lidstaat van de Europese Unie hebben beëindigd" (nr. 515)

Question orale de Mme Joke Schauvliege à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la discrimination en matière d'allocations d'attente frappant les jeunes Belges ayant achevé leurs études secondaires dans un autre Etat membre de l'Union européenne" (n° 515)

De voorzitter : Mevrouw Joke Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw **Joke Schauvliege** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het college van federale ombudsmannen heeft in het jaarverslag van 1998 het probleem aangekaart dat jonge Belgen die hun middelbare studies in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben beëindigd geen beroep kunnen doen op een wachtuitkering. Om toegang te krijgen tot de werkloosheidsverzekering moeten een aantal voorwaarden worden vervuld. Het probleem schuilt in het feit dat de betrokkenen een volledig leerplan moeten hebben beëindigd in een erkende instelling. In een arrest van 1996 werd België door het Hof van Justitie veroordeeld. Wij hebben de wetgeving terzake aangepast voor migrerende Europeanen die kinderen hebben die studeren in andere lidstaten of die daar zelf gestudeerd hebben. Deze wijziging is echter niet van toepassing op Belgen die in een andere lidstaat hun opleiding hebben gehad.

Mevrouw de minister, wat is uw houding ten opzichte van de officiële aanbeveling van de federale ombudsmannen aan de regering ? Het is hun bedoeling komaf te maken met deze uitsluiting. Welke stappen werden er concreet reeds gezet om deze discriminatie tegen te gaan ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega's, om aanspraak te kunnen maken op wachtuitkeringen moet men volgens de actuele wetgeving de basisstudies gedaan hebben in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door een Gemeenschap. Met basisstudies worden bedoeld het lager secundair technisch of beroepsonderwijs of het hoger secundair onderwijs. Men kan dus vaststellen dat de toekenning van wachtuitkeringen gebonden is aan het feit dat deze basisstudies gevolgd werden in een erkende onderwijsinstelling in België. Om te voldoen aan de bepalingen van het verdrag van de Europese Unie werd door een wijziging van de reglementering vanaf 1997 voorzien dat kinderen ten laste van migrerende werknemers die in België verblijven eveneens recht hebben op wachtuitkeringen indien de gevolgde studies gelijkwaardig zijn met de in de reglementering vereiste basisstudies. Een jongere onderdaan van een andere lidstaat die studies volgt in die lidstaat en die daarna met zijn ouders naar België migreert kan dus aanspraak maken op wachtuitkeringen.

Laurette Onkelinx

Actuellement, ces dispositions ne sont pas d'application aux travailleurs belges qui ont effectué leurs études de base à l'étranger et qui ne peuvent être considérés comme enfants de travailleurs migrants dans le sens du Traité.

Un problème de traitement inégal de sujets belges par rapport à des sujets d'un autre Etat membre de l'Union européenne se pose dès lors au détriment des Belges.

Dans un courrier du 2 juillet 1998, les ombudsmen fédéraux ont demandé à mon prédécesseur, Mme Smet, de bien vouloir examiner cette situation. Ils estimaient que le principe de l'égalité était violé et demandaient, dès lors, que le droit aux indemnités d'attente soit également attribué aux Belges se trouvant dans une même situation.

En cette matière, le comité de gestion de l'ONSS a émis un avis nuancé en sa séance du 5 novembre 1998. Le comité de gestion pouvait se positionner positivement envers une modification de la réglementation dans le sens souhaité, pour autant que cette modification n'ait pas d'effets secondaires indésirables.

Cet avis a été transmis à Mme Smet le 8 décembre 1998.

Entre-temps, ce problème n'a toujours pas été résolu. Il va de soi qu'en principe, je marque mon accord sur la demande des ombudsmen. L'effet d'une telle adaptation de la réglementation ne doit cependant pas être sous-estimé.

Annuler la condition qui dit que les études secondaires doivent être effectuées en Belgique aurait pour conséquence que tous les jeunes venant habiter en Belgique et qui sont sujets d'un pays avec lequel la Belgique a signé une convention en matière de sécurité sociale, pourraient également prétendre à des indemnités d'attente.

De telles conventions existent avec, outre les Etats membres de l'Union européenne, un certain nombre de pays tels que Chypre, la Turquie, le Maroc, l'Algérie, la Tunisie, la Macédoine, la Croatie et la Bosnie. L'effet budgétaire d'une telle mesure doit être estimé à sa juste valeur.

Un problème supplémentaire est l'effet "aspirateur" éventuel en matière d'immigration, qu'il faudra également évaluer.

Actuellement, mes services examinent comment, dans un premier temps, les effets d'une adaptation de la réglementation peuvent être réduits. Après cet examen et en fonction de l'incidence budgétaire, je prendrai les mesures qui s'imposeront.

De **voorzitter** : Mevrouw Joke Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw **Joke Schauvliege** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de ongelijke behandeling is toch wel strijdig met het gelijkheidsbeginsel. Men kan niet objectief verantwoorden waarom juist die Belgen geen wachtuitkering krijgen. Het is dan ook nodig om snel aangepaste maatregelen te nemen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.50 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 14.50 heures.*